

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 164.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000924240/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Men samme Tillid var dog opstaaet ved en bestemt Lejlighed, og da havde de ganske vist været aabenhjertige, men rigtignok i meget uklare og knappe Vendinger. Martin var tilfældig kommen til at bruge det Udtryk: at der jo var saa megen Foreløbighed, han gik i. Han havde ikke særligt tænkt derved — Benævnelsen var ham selv saa lige til, da han altid brugte den i sine ensomme Tanker.

Men Buntz spidsede ligesom Øren og spurgte, hvor han havde det Ord fra, om det fandtes i nogen af Lærebøgerne?

Nej, det troede han ikke, svarede Martin. Men det var vel altid vanskeligt at komme ud af Foreløbigheden. — Ja, om det var almindeligt med den Slags Vanskelighed, var han for Resten langt fra sikker paa, føjede han til; han havde tværtimod ofte spekuleret over, hvordan det vel forholdt sig dermed hos andre end ham selv.

»Kjender Du ogsaa det?« sagde Buntz. »Det er et underligt Ord. — — Men nu veed jeg, at siden mit tolvte Aar har jeg levet i bare Foreløbighed.«

Og da de i det samme saae paa hinanden, opdagede de, at de begge havde Taarer i Øjnene.

Derved fik de ikke sagt mere. Men Martin var nu ganske sikker paa — skjønt han vel egenlig ikke kunde vide det saa bestemt — at Buntz led af det samme, som han selv.

Siden den Tid var det, at deres Tone overfor hinanden helt forandrede. Skjønt de aldrig mere talte om denne Sag. —

Jeronimus Buntz havde været ikke saa lidt doven, da Martin først lærte ham at kjende. Men det havde forandret sig meget til det bedre, og han paastod selv, at Martin var Skyld deri. — De skulde snart være Magistre og i samme Alder, nemlig naar begge var 21 Aar.

Da Dagen kom, bestod de Prøven meget smukt. Martin blev Nummer 2 af de 17, som var indstillede, Buntz Nr. 5.

Promotionen blev fejret med hele den sædvanlige Højtidelighed. Og det skete virkelig, det, som Martin engang havde hørt sin Moder fortælle om: de red i stort Optog rundt i Byen, de nye Magistre og mange af Universitetets Lærere, paa pyntede Heste, og selv i prægtige, tildels laante, Klæder,